

TWEEDE KAMERFRACHTIE
PARTIJ VAN DE ARBEID

Plein 2
Den Haag, 30/08/1993

L. van der Hoeven
Schonckstraat 24
6531 CK Nijmegen

Geachte heer van der Hoeven,

Uw brief van 21 augustus j.l. heb ik met belangstelling gelezen.
Hierbij doe ik u de antwoorden toekomen op mijn schriftelijke vragen naar aanleiding van uw FNV-artikel.
Wat betreft het Formularium Nijmegen en de geneesmiddelenrichtlijnen met betrekking tot inrichtingen: bij de eerstvolgende discussie in de Kamer met Simons zal ik dit aan kaarten.

Met vriendelijke groet,

W. A. de Pree
2e Kamerlid. PvdA

Vergaderjaar 1992-1993

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

575

Vragen van het lid **De Pree** (PvdA) over de Europese richtlijn inzake reclame voor geneesmiddelen. (Ingezonden 8 april 1993)

1

Had de op 31 maart 1992 gepubliceerde richtlijn betreffende reclame voor geneesmiddelen in ons land per 1 januari 1993 geïmplementeerd behoren te worden?

2

Zo ja, waarom is dat niet gebeurd?

3

Maakt de Europese richtlijn het mogelijk om de praktijk van artsenbezoekers en andere vormen van verkooppromotie door de farmaceutische industrie aan banden te leggen?

4

Zo ja, biedt de richtlijn dan een instrument om de kosten van de marketing en dus de prijs van geneesmiddelen te kunnen verlagen?

5

Kan spoedige invoering in ons land van de Europese richtlijn tegemoet gezien worden?

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Simons** (Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) (Ontvangen 17 mei 1993)

1

Ja.

2 en 5

De nieuwe reclame-regelgeving van een hoog aspiratie-niveau van overheidsinterventie vergt de introductie van beleidsmatig toezicht op reclame in de brede zin die de richtlijn daaraan geeft. Zij raakt aan de toezichthoudende taken die tot nu toe - autonoom - door organisaties van de farmaceutische bedrijfstak worden vervuld. Het toezicht onder het regime van de nieuwe regelgeving zal die taken overstijgen. Het streven is erop gericht om het toezicht op reclame in handen te laten van de bedrijfsorganisaties in de verwachting dat de organisaties van beroepsbeoefenaren zich zullen aansluiten. Voor de inrichting van het toezicht - nieuwe - stijl is, aan de hand van een eerste ontwerp-regeling, op 9 november 1992 overleg begonnen dat zal moeten uitwijzen of de organisaties bereid en in staat zijn het sturingstoerzicht voor hun verantwoordelijkheid te nemen. Omdat de te treffen toezichtsregeling, gericht op condities waaronder de zelfregulering van de organisaties tot stand kan komen, op zich de nodige tijd, energie en aandacht vraagt, kon het overleg niet binnen de,

ongebruikelijk korte, implementatietermijn worden afgerond.

Een vervolgronde vond in april plaats, terwijl in mei een derde bespreking wordt gehouden. Mijnerzijds wordt, met inachtneming van de besluitvoeringsprocedure, gestreefd naar invoering van de nieuwe reclame-regelgeving op de kortst mogelijke termijn. Het tempo van implementatiewerkzaamheden wordt bepaald door de gekozen procedure van overleg met het «veld» over het toezicht, de verplichte adviesprocedure, de toetsingsprocedure van Justitie. Het ontwerp-Reclamebesluit is voor advies gestuurd aan de Geneesmiddelencommissie. De inzet en capaciteit van alle externe deelnemers aan het implementatieproces valt buiten mijn invloedssfeer.

3

De reclame-richtlijn bindt de toepassing van instrumenten van bedrijfsvoering voor verkoopbevordering - colportage, marktverkenning en stimulering - aan strengere regels. Zij gelden niet alleen voor reclame in de gangbare betekenis van het woord, maar ook voor promotionele activiteiten, zoals het optreden van artsenbezoekers, het verstrekken van monsters en sponsoring van bijeenkomsten en congressen van artsen en apothekers. Het verlenen van premies of voordelen in geld of natura (bonussen, kortingen, relatiegeschenken, enz.) is verboden,

met inachtneming van de bestaande maatregelen en handelspraktijken.

4

De richtlijn bevat voorschriften omtrent hoe met reclame voor geneesmiddelen moet worden omgegaan en wat persé niet mag. Het heeft geen betrekking op een directe kostenbeheersing. Een kostenbepalende werking is evenwel niet uit te sluiten.

Tweede Kamer, vergaderjaar 1992-1993, Aanhangsel

1177